

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף לא עמוד א

- [א] האם שמאי והלל גיירו אדם שהצהיר שאינו מאמין בתורה שבעל פה ?
- [ב] מה אמר הלל לאדם שביקש שילמדנו כל התורה כולה בעומדו על רגל אחת ?
- [ג] כיצד נרמזו סדרי המשנה בפסוק "והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת" ?
- [ד] בפסוק הנ"ל, כיצד נרמזו הדברים שאדם נשאל עליהם בשעת הדין לאחר מותו ?
- [ה] מה נלמד מן הפסוק "יראת ה' היא אוצרו" ?

- [א] שמאי: לא גיירו. שהבא להתגייר ואינו מקבל עליו אפילו דבר אחד, אין מקבלים אותו. הלל: גיירו. שלא כפר בתורה שבעל פה, אלא ושמחוסר ידיעה לא האמין שהיא מפי הגבורה, וסמך הלל שאחרי שילמדנו יקבל הגר עליו תורה שבעל פה.
- [ב] "דעלך סני לחברך לא תעביר" (מה ששנוא עליך לא תעשה לחברך). ופירש רש"י:
1. כגון גזילה וניאוף, שרוב המצוות הן בין אדם לחברו.
2. חברך זה הקב"ה, שלא יעבור על דבריו, כשם ששנוא עליך שחברך יעבור על דבריו.
- [ג] אמונת: זה סדר זרעים, שהתורה סומכת על אמונת האדם שיפריש מעשרותיו כראוי. עתיך: זה סדר מועד.
חוסן: זה סדר נשים. חוסן היינו ירושה, ועל ידי אשה נולדים היורשים.
ישועות: זה סדר נזיקין. שמושיע את ישראל על ידי שמזהירם מלהזיק ולהתחייב ממון.
חכמת: זה סדר קדשים.
דעת (ועדיף מחכמה): זה סדר טהרות, שלימוד טהרות עמוק מקדשים.
- [ד] אמונת, אם נשא ונתן באמונה. עתך, אם קבע עתים לתורה.
חוסן, אם עסק בפריה ורביה. ישועות, אם ציפה לישועה שבדברי הנביאים.
חכמת, אם פלפל בחכמה. דעת, אם הבין דבר מתוך דבר.
- [ה] רק מי שיראת ה' עיקר בעיניו, תהא לו סגולה לזכור את לימודו, וזוכה בדין.